

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Haralda Stiffela a sudcov JUDr. Emila Bdžocha, JUDr. Petra Hatalu, JUDr. Milana Karabína a JUDr. Juraja Klimenta v trestnej veci proti obvinenému **Ing. J. M.** pre trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 5 Tr. zák. v znení účinnom do 1. januára 2006 a iné, prerokoval na neverejnom zasadnutí 2. marca 2009 v Bratislave dovolanie obvineného Ing. J. M. proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 21. marca 2007, sp. zn. 1 To 71/2006 a rozhodol

t a k t o :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného Ing. J. M. **s a o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Krajského súdu v Nitre z 27. marca 2006, sp. zn. 3 T 2/2004, bol obvinený Ing. J. M. uznaný za vinného v bodoch 1/ – 21/ a 24/ – 28/ z trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 5 Tr. zák. a v bodoch 22/ a 23/ z trestného činu sprenevery podľa § 248 ods. 1, ods. 3 Tr. zák., v obidvoch prípadoch v znení účinnom do 1. januára 2006, ktorých sa dopustil na skutkovom základe, ktorý je uvedený vo výrokovvej časti citovaného rozsudku.

Krajský súd v Nitre mu za tieto trestné činy uložil podľa § 250 ods. 5 Tr. zák. v znení účinnom do 1. januára 2006 (ďalej len Tr. zák.), s použitím ustanovenia § 35 ods. 1 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 a pol (šesť a pol) roka, na výkon ktorého ho podľa § 39a ods. 3 Tr. zák. zaradil do II. (druhej) nápravno výchovnej skupiny. Zároveň obvinenému Ing. J. M. podľa § 49 ods. 1 a § 50 ods. 1 Tr. zák. uložil trest zákazu činnosti podnikania podľa živnostenského zákona na dobu 5 (päť) rokov. Nakoniec krajský súd obvinenému Ing. J. M. podľa § 228 ods. 1 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 (ďalej len Tr. por.) uložil povinnosť poškodeným uvedeným

vo výrokovej časti tohto rozsudku nahradiť škodu, pričom podľa § 229 ods. 1 Tr. por. niektorých z týchto poškodených odkázal so zvyškom nároku na náhradu škody o veciach občianskoprávných.

Na základe odvolania obvineného Ing. J. M. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením zo dňa 21. marca 2007, sp. zn. 1 To 71/2006 rozhodol tak, že odvolanie podľa § 256 Tr. por. zamietol ako nedôvodné, pretože krajský súd dospel na základe vykonaného dokazovania k správnym skutkovým a právnym záverom ohľadom viny obvineného a za to mu uložil podľa zákona zodpovedajúci a primeraný trest.

Proti citovanému uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky podal obvinený Ing. J. M. prostredníctvom obhajkyne JUDr. D. J. dovolanie z dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. c/, písm. i/ Tr. por., resp. aj podľa § 374 ods. 3 Tr. por.

V odôvodnení podaného dovolania obvinený Ing. J. M. prostredníctvom svojej obhajkyne JUDr. D. J. namietal zásadné porušenie práva na obhajobu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. v týchto bodoch:

- vyšetrovateľ v prípravnom konaní zatajil dôkazný materiál, ktorý nebol pripojený k vyšetrovaciemu spisu,
- vo vyšetrovacom spise naďalej chýbajú výpovede obvineného Ing. J. M. k čiastkovým skutkom pod bodmi 1/, 4/ a 10/,
- krajský súd na hlavnom pojednávaní nevykonal dokazovanie prečítaním všetkých listinných dôkazov,
- v konaní pred krajským súdom mu nebolo umožnené predniesť záverečnú reč a posledné slovo v požadovanom rozsahu,
- krajský súd o podanej obžalobe rozhodol rozsudkom napriek podanej námietke zaujatosti,

- porušenie práva na zhotovenie kópií spisu a na nazretie do spisu v priebehu súdneho konania.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. obvinený Ing. J. M. prostredníctvom svojej obhajkyne JUDr. D. J. založil v podstate na tej argumentácii, že obvinenému sú kladené za vinu skutky, ktoré nie sú trestnými činmi, keďže tieto sú opísané spôsobom, ktorý nenapĺňa všetky zákonné znaky trestných činov, pre ktoré bol obvinený Ing. J. M. právoplatne odsúdený.

Obvinený Ing. J. M. prostredníctvom svojej obhajkyne JUDr. D. J. preto navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací zrušil napadnuté uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako súdu druhého stupňa ako aj napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa a Krajskému súdu v Nitre prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol v inom zložení senátu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. poriadku) zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1 Tr. poriadku), bolo podané oprávnenou osobou prostredníctvom obhajcu (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. poriadku a § 373 ods. 1 Tr. poriadku), v zákonnej lehote a na mieste, kde možno tieto mimoriadne opravné prostriedky podať (§ 370 ods. 1 Tr. poriadku).

Súčasne však zistil, že podané dovolania je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. poriadku (§ 382 písm. c/ Tr. poriadku).

Podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací zistil, že dovolacie námietky obvineného Ing. J. M., ktoré uplatnil prostredníctvom svojej obhajkyne JUDr. D. J. podľa ustanovenia § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. nie sú dôvodné. V tomto smere je potrebné uviesť, že rovnaké námietky už uplatnil v rámci odvolacieho konania (jeho odvolanie bolo napísané na viac ako 230-tich stranách), pričom odvolací súd sa náležitým spôsobom s týmito námietkami vyrovnal,

a to aj pokiaľ ide o úplnosť dôkazného materiálu, vykonania všetkých potrebných a dostupných dôkazov, ako aj pokiaľ ide o uplatnenie práv obvineného na hlavnom pojednávaní.

V tejto súvislosti Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací dáva do pozornosti tú skutočnosť, že obvinenému Ing. J. M. bolo napr. dané právo predniesť záverečnú reč, ktorej prednes trval viac ako 6 hodín a rovnako tak mu bolo dané právo posledného slova, ktorého prednes trval pol hodinu. Čo sa týka argumentácie obvineného Ing. J. M., že krajský súd o podanej obžalobe rozhodol rozsudkom napriek tomu, že predtým sa právne relevantným spôsobom nevyrovnal so vznesenou námietkou zaujatosti, treba dodať, že tomu tak nebolo. Krajský súd o vznesenej námietke zaujatosti rozhodol 2. februára 2006, pričom o podanej sťažnosti voči tomuto uzneseniu nadriadený súd rozhodol 15. marca 2006. O neskôr vznesených námietkach zaujatosti krajský súd už nekonal, keďže tieto považoval za podané z tých istých dôvodov, nakoľko sa týkali výhradne procesného postupu krajského súdu. Napokon Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací zistil, že ani ďalšie námietky obvineného Ing. J. M. sa nezakladajú na pravde, a to ani vo vzťahu k úplnosti dôkazového materiálu vo vyšetrovacom spise a ani vo vzťahu k porušeniu práva obvineného Ing. J. M. na zhotovenie kópií spisu a na nazretie do spisu.

Ustanovenie § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. poriadku upravuje, že dovolanie možno podať, ak je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Výkladom vyššie uvedeného zákonného ustanovenia možno dospieť k jedinému záveru a to, že dôvodom dovolania nemôžu byť skutkové zistenia (ich revízia) urobené súdmi prvého a druhého stupňa. Preto pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o existencii dovolacieho dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. poriadku je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili súdy prvého a druhého stupňa.

Dovolanie, ako mimoriadny opravný prostriedok, je určené na nápravu v zákone výslovne uvedených procesných a hmotnoprávnych chýb, ale nie na revíziu skutkových zistení urobených súdmi prvého alebo druhého stupňa. Tieto nemôže dovolací súd dopĺňať ani naprávať.

Obsah konkrétne uplatnených dovolacích námietok musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takého dovolacieho dôvodu podľa § 371 Tr. poriadku.

Z obsahu podaného dovolania obvineným Ing. J. M. prostredníctvom jeho obhajkyne JUDr. D. J. je celkom zrejmé, že v posudzovanej veci je okrem vyššie uvedeného napadnutá výlučne správnosť skutkových zistení súdov oboch stupňov. Existenciu uplatnených dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku obvinený Ing. J. M. videl výlučne v skutkových zisteniach prvostupňového súdu, ktoré považoval za nesprávne, a to aj v dôsledku chybného hodnotenia vykonaných dôkazov.

V posudzovanej veci, s poukazom na výklad obsahu dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. poriadku, sú pre dovolací súd rozhodujúce skutkové zistenia, podľa ktorých obvinený Ing. J. M. spáchal skutok, tak ako je tento vymedzený v tzv. skutkovej vete rozsudku Krajského súdu v Nitre z 27. marca 2006, sp. zn. 3 T 2/2004, keďže Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací na základe odvolania obvineného nemenil skutkové zistenia a jeho odvolanie zamietol.

Skutkovému stavu, tak ako bol zistený a popísaný v rozsudku krajského súdu, však zodpovedá právny záver vyjadrený v právnom posúdení skutku obvineného Ing. J. M. ako trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 5 Tr. zák. (body 1/ až 21/ a 24/ až 28/) a trestného činu sprenevery podľa § 248 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. (body 22/ a 23/).

So zreteľom na uvedené dospel najvyšší súd k záveru, že dovolacie námietky obvineného Ing. J. M. stoja mimo zákonného rámca prípustného dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. c/, písm. i/ Tr. por., a preto nimi uvádzané dovolacie dôvody nie sú dané. So zreteľom na tento záver nemožno argumentovať ani konaním na súde prvého stupňa z hľadiska dôvodu uvedeného v § 374 ods. 3 Tr. por.

S poukazom na viazanosť dovolacieho súdu dôvodmi dovolania podľa § 385 Tr. por. Najvyšší súd Slovenskej republiky s ohľadom na vyššie uvedené závery, pre zjavné nenaplnenie dôvodov dovolania podľa § 371 Tr. poriadku, dovolanie obvineného Ing. J. M. odmietol na neverejnom zasadnutí bez preskúmania veci.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 2. marca 2009

JUDr. Harald S t i f f e l, v. r.
predseda senátu

Vypracoval: JUDr. Juraj Kliment

Za správnosť vyhotovenia: Sláva Drgoňová